

REUPONTIKUM (2) *sb n*

reupontikum (2), [**rapontikum**].

sg [*N rapontikum.*] ◇ *A reupontikum* (1). ◇ *G (lat) reupontici* (1).

Sł stp: rapontikum, Cn: rapontyk, Linde XVI w. (jeden z niżej notowanych przykładów): rapontyk.

*bot. Rheum rhaponticum L.; rabarbar, rzewień ogrodowy, bylina z rodziny rdestowatych (Polygonaceae), głównie jego korzeń i kłącza dawniej używane w celach leczniczych; radix pontica, rhaponticum Cn (2) : Też proch z nafienia lubśzczykowego zmieszany s prochem czynamonowym/ s prochem gałganowym yteż Reupontici/ á łtych prochow á s cukru/ vczyń throgiją *FalZioł* I 75a; [*Rhaponticum* rodzi łie przy ieźiorach białych w Mołkwi/ które zową *Bosphorus Cimerus*, ták że teź przy inłzych rzékach áż ku Litwie *UrządowHerb* 263 (*Linde*)].*

*W połączeniu szeregowym (1): A ktho łtychał zá łtórych wiekow [...] w lekarłtwiech bolum armenum/ ira pigra/ terra figillata/ reubarbarum/ reupontikum/ hermodaktilorum/ alkibingarum/ á kthoby ie wyliczył? *RejZwierc* 60.*

LWil